

Wtorek, 18 maja 2010 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Ustanowienie wspólnego unijnego programu przesiedleń

P7_TA(2010)0163

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie ustanowienia wspólnego unijnego programu przesiedleń (2009/2240(INI))

(2011/C 161 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 78 i 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając instrumenty międzynarodowe i europejskie w dziedzinie praw człowieka, w szczególności Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącą statusu uchodźców, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP), europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą”) oraz prawa i gwarancje, jakie nakładają one na uchodźców i osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka oraz podstawową troskę państw członkowskich, jaką jest ochrona dobra dzieci,
- uwzględniając zieloną księgę dotyczącą przyszłego wspólnego europejskiego systemu azylowego (COM(2007)0301) z dnia 6 czerwca 2007 r.,
- uwzględniając dokument Komisji pt. „Plan polityki azylowej: zintegrowana strategia ochrony na całym obszarze UE” (COM(2008)0360) z dnia 17 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając konkluzje z 2908. posiedzenia Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 28 listopada 2008 r. ((16325/1/08 REV 1 (Presse 344)) ze szczególnym uwzględnieniem przyjmowania uchodźców z Iraku,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia wspólnego unijnego programu przesiedleń (COM(2009)0447),
- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniający decyzję 573/2007/WE ustanawiającą Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008–2013 (COM(2009)0456),
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady: „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli – program sztokholmski” ⁽¹⁾,

(1) Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0090.

Wtorek, 18 maja 2010 r.

- uwzględniając uwagi Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNCHR) na temat komunikatu Komisji w sprawie ustanowienia wspólnego unijnego programu przesiedleń oraz wniosku dotyczącego zmiany decyzji 573/2007/WE ustanawiającej Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008–2013,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 48 swojego Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0131/2010),
- A. mając na uwadze, że sprawiedliwa i realna polityka migracyjna w Unii Europejskiej, pociągająca za sobą ustanowienie wspólnego europejskiego systemu azylowego, skuteczny, solidny i trwały program przesiedleń, który zapewni trwałe rozwiązanie kwestii uchodźców, którzy nie mogą powrócić do kraju pochodzenia i których ochrona i byt nie mogą zostać zapewnione w kraju pierwszego azylu,
- B. mając na uwadze, że przesiedlenie służy nie tylko celom humanitarnym względem przesiedlanych osób, lecz także częściowemu odciążeniu krajów trzecich w związku z przyjmowaniem dużej liczby uchodźców, i jest bardzo przydatnym instrumentem podziału odpowiedzialności,
- C. mając na uwadze, że obecnie jedynie 10 państw członkowskich przesiedla uchodźców co roku, w ograniczonym zakresie koordynując między sobą priorytety dotyczące przesiedleń, co pociąga za sobą brak strategicznego wykorzystania przesiedleń jako instrumentu polityki zewnętrznej UE,
- D. mając na uwadze, że strategiczne wykorzystanie programu przesiedleń może przynieść bezpośrednie i pośrednie korzyści nie tylko przesiedlanym uchodźcom, lecz również innym uchodźcom pozostającym w kraju pierwszego azylu, krajowi przyjmującemu i innym krajom, a także w odniesieniu do wszystkich międzynarodowych ustaleń dotyczących ich ochrony,
- E. mając na uwadze, że program przesiedleń może pomóc zniechęcić do nielegalnej imigracji uchodźców zamierzających dostać się na terytorium Unii Europejskiej,
- F. mając na uwadze, że konieczność okazania solidarności krajom trzecim, w których schroniła się znaczna liczba uchodźców wymagających międzynarodowej ochrony, jest głównym czynnikiem i odzwierciedla konieczność okazania solidarności również w ramach UE,
- G. mając na uwadze, że udział UE w przesiedleniach uchodźców pozostaje w skali światowej dość niewielki; mając na uwadze, że ma to negatywny wpływ na ambicje UE, która chce odgrywać wiodącą rolę w światowych działaniach humanitarnych oraz na scenie międzynarodowej,
- H. mając na uwadze, że skuteczna solidarność musi być osią wspólnych strategii politycznych państw członkowskich w dziedzinie imigracji i azylu, co powinno pociągnąć za sobą sprawiedliwy podział obowiązków związanych z dostosowaniem do zobowiązań międzynarodowych w zakresie ochrony uchodźców, jak również względem krajów trzecich, które są poważnie obciążone w związku z przyjmowaniem dużej liczby uchodźców,
- I. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 7 maja 2009 r. Parlament Europejski również wzywał do obowiązkowej solidarności przy przesiedlaniu uchodźców w ramach UE, m.in. w przypadku, gdy zdolności przyjmowania jednego państwa członkowskiego są niewystarczające, aby ułatwić przesiedlenia osób objętych ochroną międzynarodową do innego państwa członkowskiego, pod warunkiem uzyskania zgody zainteresowanych osób i przestrzegania ich praw podstawowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 348.

Wtorek, 18 maja 2010 r.

- J. mając na uwadze, że należy dbać o współpracę z krajami trzecimi, które przeprowadziły już kilka programów przesiedleń, tak aby poprzez wymianę najlepszych praktyk skorzystać z ich doświadczeń związanych ze środkami dotyczącymi przyjmowania i integracji oraz ogólnej jakości inicjatyw w zakresie przesiedleń,
- K. mając na uwadze, że zarówno organizacje lokalne, jak i międzynarodowe, rządowe i pozarządowe, w szczególności UNCHR, powinny być zaangażowane na wszystkich etapach programu przesiedleń UE, zapewniając wkład w postaci szczegółowych informacji, specjalistycznej wiedzy technicznej, prognozowania w zakresie logistyki oraz doświadczenia w tego typu działaniach,
- L. mając na uwadze, że europejski program przesiedleń nie powinien jeszcze bardziej komplikować procesu przesiedlania,
- M. mając na uwadze, że Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu ma zacząć działać w 2010 r.; mając na uwadze, że Urząd będzie mógł zapewnić wsparcie państwom członkowskim w realizowaniu inicjatyw w dziedzinie przesiedleń, zapewniając jednocześnie koordynację z innymi obszarami polityki w UE; mając na uwadze, że Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu powinien aktywnie uczestniczyć w rozmowach między państwami członkowskimi, Komisją i UNHCR,
- N. mając na uwadze, że należy zwracać uwagę nie tylko na potrzebę zaangażowania większej liczby państw członkowskich w działania związane z przesiedlaniem uchodźców, ale również na jakość, stabilność i skuteczność przesiedleń, koncentrując się na środkach dotyczących integracji,
- O. mając na uwadze, że uchodźcy powinni szybko otrzymać możliwość nauki języka i poznania kultury danego kraju oraz, jeżeli to konieczne, uzyskania opieki medycznej i psychologicznej,
- P. mając na uwadze, że dostęp do miejsc pracy dla osób dorosłych oraz natychmiastowa integracja nieletnich w szkołach stanowią zasadniczy krok, aby zapewnić powodzenie i skuteczność inicjatyw w zakresie przesiedleń, oraz że w związku z tym osoby te powinny mieć dostęp do usług poradnictwa edukacyjnego i zawodowego,
- Q. mając na uwadze, że istnieje wiele podmiotów zarówno w administracji publicznej (np. gminy), jak i w społeczeństwie obywatelskim, od organizacji pozarządowych po organizacje charytatywne, od szkół po ośrodki pomocy społecznej, które posiadają doświadczenie i wiedzę specjalistyczną konieczne do wdrożenia środków następczych,
- R. mając na uwadze, że współpraca z wymienionymi wyżej podmiotami – w szczególności z gminami – okazała się bardzo wartościowa pod względem przyjmowania i integracji uchodźców w krajach o ustalonej praktyce przesiedleń,
- S. mając na uwadze, że ustalanie priorytetów powinno być jak najbardziej elastyczne, oraz że należy zawsze pamiętać o rzeczywistym priorytecie, jaki winno się przyznać kategoriom osób najbardziej zagrożonych, zgodnie ze wskazówkami UNCHR,
- T. mając na uwadze, że przesiedlenia należy realizować jako element dodatkowy, nie zapominając o innych trwałych rozwiązaniach na rzecz osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w UE, oraz mając na uwadze, że wysiłki podejmowane w celu przesiedlania uchodźców nie powinny ograniczać prób zagwarantowania sprawiedliwego i skutecznego dostępu do procedur azylowych w UE,
- U. mając na uwadze, że programy wewnętrznego przemieszczania również odgrywają ważną rolę i należy je wspierać jako działania dodatkowe w stosunku do przesiedleń, o których mowa w niniejszym sprawozdaniu,
- V. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 7 maja 2009 r. Parlament Europejski wezwał również do utworzenia systemu przemieszczenia osób korzystających z ochrony międzynarodowej z tych państw członkowskich, które poddawane są szczególnym i nieproporcjonalnym obciążeniom, do innych państw w porozumieniu z Wysokim Komisarzem ONZ ds. Uchodźców, przy jednoczesnym czuwaniu nad tym, by te przemieszczenia podlegały przejrzystemu, jednoznacznemu i innym niż uznaniowe zasadom, które winne być wdrożone zgodnie z żądaniem Parlamentu,

Wtorek, 18 maja 2010 r.

W. mając na uwadze, że bez dostępu do informacji, zasobów ludzkich, porad eksperckich i stałego monitorowania działań w zakresie przesiedleń państwa członkowskie, które nigdy nie brały udziału w programach przesiedleń, będą odczuwać trudności we włączeniu się w tego typu działania, a cel, jakim jest zaangażowanie większej liczby państw członkowskich, będzie trudny do osiągnięcia,

Prawdziwy i skuteczny unijny program przesiedleń

1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji zmierzającą do zmiany Funduszu na rzecz Uchodźców, tak aby objąć nim działania programu przesiedleń UE;
2. przychylnie odnosi się do ww. ogólnych celów określonych w komunikacie na temat unijnego programu przesiedleń oraz do coraz większej uwagi poświęcanej przesiedleniom w ogólnej polityce azylowej UE;
3. wzywa do przedsięwzięcia środków mających na celu informowanie państw członkowskich i lokalnych władz o korzyściach płynących z przesiedlania uchodźców;
4. przypomina jednak, że linia budżetowa oraz wsparcie finansowe nie są wystarczające, aby ustanowić program przesiedleń z prawdziwego zdarzenia, który obejmie całą UE;
5. apeluje do państw członkowskich o wspieranie tworzenia mechanizmów finansowania prywatnego i podejmowanie częstszych inicjatyw publiczno-prywatnych w celu wzmocnienia europejskiego programu przesiedleń;
6. wzywa do przyjęcia bardziej ambitnego programu, który zapewni jakość i skuteczność przesiedleń, obejmie szczególne wytyczne na temat nowego sposobu określania priorytetów, zachęty dla państw członkowskich, tak aby więcej z nich angażowało się w przesiedlenia uchodźców, zapewni zgodność przesiedleń z innymi strategiami UE w dziedzinie polityki azylowej oraz zawierać będzie warunki przyjmowania i środki następcze, które winny zostać podjęte w przypadku każdej inicjatywy w dziedzinie przesiedleń;
7. uważa, że w ramach nowej perspektywy finansowej (2013–2017) należy przeznaczyć specjalną pulę na przesiedlenia; taka pula mogłaby mieć postać celowego funduszu przesiedleniowego i z niej powinno udzielać się wsparcia finansowego na rzecz bardziej ambitnego programu przesiedleń;
8. z zadowoleniem przyjmuje otwarcie nowego Awaryjnego Centrum Tranzytowego (ECT) w Rumunii, oferującego tymczasowe zakwaterowanie uchodźcom, których trzeba pilnie przesiedlić, i/lub uchodźcom, którzy nie mogą pozostać w kraju pierwszego azylu; wzywa Komisję do korzystania z niego, a także do wspierania przesiedleń poprzez Awaryjne Centrum Tranzytowe;
9. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy ad hoc podejmowane przez kilka państw członkowskich przy udzielaniu schronienia uchodźcom, których trzeba pilnie przesiedlić, jednocześnie uznając konieczność nadania takim inicjatywom bardziej zorganizowanej postaci;

Wymagania związane z efektywnością i elastycznością środków dotyczących przesiedleń

10. podkreśla, że skuteczny unijny program przesiedleń powinien dawać możliwość ochrony i trwałych rozwiązań zarówno w przypadku przedłużających się pobytów uchodźców, jak również szybkiego i odpowiedniego reagowania na wypadek nagłej lub nieprzewidzianej sytuacji awaryjnej oraz że ustalanie rocznych priorytetów powinno przebiegać tak, żeby ułatwić szybką reakcję w nagłych kryzysach humanitarnych, które mogą wystąpić w ciągu danego roku;
11. podkreśla, że oprócz informacji, które mogą zostać dostarczone przez UNCHR oraz organizacje pozarządowe i inne, znaczenie ma umożliwienie pracy w terenie w celu przygotowania przesiedleń uchodźców, aby ocenić ich potrzeby i pozwolić na odpowiednie zaplanowanie przyszłych etapów przesiedleń;
12. zachęca do publiczno-prywatnej współpracy z organizacjami pozarządowymi i innymi partnerami społecznymi, takimi jak organizacje religijne i etniczne, w celu wsparcia wdrażania programu przesiedleń i propagowania pracy w ramach wolontariatu w tej dziedzinie;

Wtorek, 18 maja 2010 r.

13. jest przekonany, że gminy już zaangażowane lub angażujące się w program przesiedleń powinny tworzyć partnerstwa z innymi gminami w swoim kraju i w państwach członkowskich UE w celu wymiany doświadczeń w tej dziedzinie oraz wzmacniania współpracy w całej UE;

14. podkreśla potrzebę stworzenia zorganizowanych ram współpracy przy pomocy środków z zakresu pozyskiwania wiedzy specjalistycznej oraz ułatwienia zbierania i wymiany informacji; zwraca również uwagę, że skuteczny unijny program przesiedleń musi zapewniać państwom członkowskim (tym, które już uczestniczą w programie i tym, które pragną w nim uczestniczyć) dostęp do zasobów ludzkich, porad eksperckich i wymiany informacji, które mogą być potrzebne na każdym etapie inicjatywy w zakresie przesiedleń; uznaje, że wszystkie podmioty zaangażowane w przesiedlenia, a zwłaszcza przesiedlani uchodźcy, stanowią cenne źródło informacji dla oceny inicjatyw w zakresie przesiedleń;

15. wzywa do omówienia i wymiany najlepszych praktyk, które sprzyjają wydajności między państwami członkowskimi, co może przyjąć formę wspierania wspólnych programów, wzajemnej oceny, wspólnych misji, wykorzystania wspólnych infrastruktur (takich jak ośrodki tranzytowe) oraz organizowania misji do państw członkowskich celem oceny trwających przesiedleń;

16. domaga się, aby środki następcze dotyczące jakości przyjmowania uchodźców były przydatne oraz aby należyta uwaga była poświęcana integracji w państwach członkowskich; uważa, że powodzenie przesiedleń musi być definiowane nie tylko pod względem fizycznego przesiedlenia uchodźców z kraju trzeciego do państwa członkowskiego, ale również pod względem wdrożenia środków, które umożliwią uchodźcom integrację w kraju przyjmującym;

17. wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na zasoby ludzkie potrzebne w obecnym i przyszłym programie przesiedleń UE, tak aby wprowadzić procedurę, która umożliwi dobre praktyki dotyczące adaptacji i integracji uchodźców w społeczeństwie przyjmującym, ponieważ doświadczenie pokazuje, że działania w zakresie przesiedleń muszą być przeprowadzane przy jednoczesnym nadzorze przez odpowiednich urzędników i ekspertów;

Stały dział ds. przesiedleń podstawą skutecznego unijnego programu przesiedleń

18. przyjmuje do wiadomości brak ustrukturyzowanej współpracy w zakresie działań związanych z przesiedlaniem na terytorium UE, które, jak wspomniano w komunikacie COM(2009)0447, wymagają znacznych przygotowań logistycznych, takich jak misje selekcyjne i orientacyjne, badania lekarskie i postępowania sprawdzające, organizacja podróży i wiz, programy przyjmowania oraz integracji;

19. zgadza się ponadto z poglądem, że brak mechanizmów współpracy i koordynacji pomiędzy państwami członkowskimi podnosi koszty operacyjne związane z przesiedleniami, zmniejsza atrakcyjność operacji związanych z przesiedleniami i zmniejsza ich znaczenie strategiczne;

20. zaleca zatem utworzenie specjalnego działu dysponującego własnym personelem, który zajmie się konieczną koordynacją wszystkich bieżących działań w zakresie przesiedleń w państwach członkowskich;

21. uważa, że najbardziej odpowiednimi ramami instytucjonalnymi dla tego działu ds. przesiedleń byłaby jednostka w obrębie Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu, gdzie dział ten mógłby współpracować w ramach strategii politycznych UE w dziedzinie azylu i migracji;

22. uważa, że dział ten mógłby nawiązać bliską współpracę z UNCHR i lokalnymi organizacjami pozarządowymi w celu uzyskiwania istotnych informacji dotyczących na przykład pilnych priorytetów, technik integracji itd. i przekazywania ich państwom członkowskim oraz instytucjom UE;

23. domaga się, aby dział ds. przesiedleń odegrał ważną rolę w monitorowaniu i ocenie skuteczności i jakości programu przesiedleń na szczeblu UE poprzez opracowywanie rocznych sprawozdań na temat wszystkich działań, w oparciu o informacje zebrane przez instytucje/władze zaangażowane w inicjatywy w zakresie przesiedleń w państwach członkowskich;

Wtorek, 18 maja 2010 r.

24. pragnie podkreślić, że dział ds. przesiedleń powinien monitorować organizacje pozarządowe, organizacje charytatywne i inne podmioty, które mogą współpracować z władzami publicznymi w procesie przesiedleń uchodźców; odnotowuje niemniej jednak, że wyżej wymieniony dział powinien regularnie publikować dokumenty wskazujące na standardy i kryteria, które te podmioty muszą spełnić, aby móc uczestniczyć w unijnych programach przesiedleń;

25. podkreśla, że Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu może zapewnić bardzo wartościowy wkład w zapewnienie spójności i we wzajemne uzupełnianie się pomiędzy programem przesiedleń UE i innymi obszarami polityki azylowej;

Elastyczne określanie priorytetów

26. Przyznaje, że odpowiedni program przesiedleń wymaga regularnego uaktualniania narodowości i kategorii uchodźców, które są traktowane priorytetowo w procesie przesiedleń, ze szczególnym uwzględnieniem nagłych sytuacji uwarunkowanych geograficznie i szczególnie narażonych osób, które w największym stopniu potrzebują ochrony;

27. uważa, że, tak jak zaproponowano, roczne priorytety UE powinny zostać określone przez Komisję, przy silnym i skutecznym zaangażowaniu UNCHR oraz Parlamentu Europejskiego na wszystkich etapach identyfikacji i oceny kandydatów do przesiedlenia;

28. proponuje, aby delegacja składająca się posłów należących do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwość i Spraw Wewnętrznych (LIBE), Komisji Spraw Zagranicznych (AFET) i Komisji Rozwoju (DEVE) uczestniczyła w corocznym posiedzeniu grupy ekspertów ds. przesiedleń;

29. uważa, że program przesiedleń UE powinien obejmować szczegółowe procedury pozwalające włączyć Parlament Europejski w opracowywanie rocznych priorytetów UE;

30. zachęca Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu do odegrania ważnej roli w opracowywaniu programu działań w zakresie przesiedleń na terytorium UE;

31. opowiada się za zasadą, według której, zgodnie z potrzebą przystosowywania rocznych priorytetów UE, niektóre kategorie powinny pozostać stałe każdego roku, tak aby państwa członkowskie mogły przesiedlać najbardziej narażone osoby bez względu na porę roku;

32. proponuje, aby indywidualne państwa członkowskie mogły przygotowywać procedury w zakresie nagłych sytuacji w nieprzewidzianych okolicznościach humanitarnych – na przykład, jeżeli uchodźcy są ofiarami zbrojnej napaści, klęsk żywiołowych lub katastrof, które mają poważny wpływ na obozy dla uchodźców; uważa, że te procedury umożliwiłyby przeprowadzenie przesiedleń w krótkim okresie czasu, a czynności administracyjne byłyby przeprowadzane albo w drodze procedury skróconej albo, w niektórych przypadkach, po przesiedleniu uchodźców; zaleca, aby stało się to jednym z celów unijnego programu przesiedleń;

Zapewnienie większego uczestnictwa państw członkowskich w procesie przesiedleń

33. wyraża ubolewanie, że jedynie 10 państw członkowskich posiada obecnie programy przesiedleń, ustanowione bez koordynacji pomiędzy państwami;

34. uznaje fakt, że udział państw członkowskich pozostaje dobrowolny, biorąc pod uwagę różnice w warunkach przyjmowania, podmiotach współpracujących oraz kryteriach prawnych, które są stosowane do określenia, kogo można przesiedlić;

35. uznaje, że niektóre państwa członkowskie, zwłaszcza w południowej Europie, stoją przed szczególnymi wyzwaniami z powodu ich położenia na zewnętrznych granicach Unii;

Wtorek, 18 maja 2010 r.

36. niemniej jednak wzywa do wprowadzenia większych zachęt, tak aby więcej państw członkowskich włączyło się do udziału w unijnym programie przesiedleń; przyznaje, że choć ważne jest zwiększenie pomocy finansowej, nie powinno się jednak podważać wkładu, jaki może zapewnić Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu w odniesieniu do tego zagadnienia poprzez próby unormowania sytuacji przez poprawianie jakości usług świadczonych uchodźcom w państwach członkowskich oraz poprzez służenie pomocą w zakresie najskuteczniejszych praktyk przyjmowania i integracji uchodźców;

37. zaleca zwiększenie wsparcia finansowego dla państw członkowskich, które pragną uczestniczyć w unijnym programie przesiedleń, aby ułatwić im opracowanie trwałego programu przesiedleń i zmniejszyć początkowe obciążenie związane z uruchamianiem takiej inicjatywy; proponuje, aby w celu uniknięcia nadmiernego obciążenia dla Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców wartość wsparcia finansowego powinna po upływie pierwszego roku uczestnictwa w tym programie zostać wyrównana względem innych państw członkowskich;

38. uważa, że nie będzie możliwości zwiększenia liczby uchodźców przesiedlonych w UE bez wprowadzenia ram administracyjnych i pomocy ze strony ekspertów, które byłyby podstawą programu, oraz bez stworzenia stałych struktur umożliwiających przygotowanie przesiedlenia i monitorowanie procesu integracji;

Mechanizmy monitorowania

39. jest zdania, że skuteczny unijny program przesiedleń musi obejmować postanowienia na temat środków monitorujących, z naciskiem na jakość przesiedleń w każdym z państw członkowskich i dobre warunki na każdym etapie od uznawania do przyjmowania i integracji uchodźców;

40. wzywa państwa członkowskie zaangażowane w program przesiedleń do oceny środków, jakie przedsięwzięły w ramach procedury przesiedleń, aby zapewnić i poprawić integrację uchodźców; państwa członkowskie powinny również regularnie monitorować integrację uchodźców;

41. uważa, że władze rządowe powinny zachęcać do jak najbliższej współpracy z podmiotami pozarządowymi (na przykład międzynarodowymi i lokalnymi organizacjami pozarządowymi) i korzystać z wiedzy fachowej i bliskości tych ostatnich w zapewnianiu najlepszych i najskuteczniejszych inicjatyw dotyczących przesiedleń uchodźców; udział społeczeństwa obywatelskiego w europejskim programie przesiedleń wzmocni wsparcie i inicjatywy na rzecz przyjmowania, podejmowane przez państwa członkowskie i lokalne władze;

42. zaleca podjęcie intensywnych działań przez wszystkie podmioty zaangażowane w przyznawanie uchodźcom, w szczególności tym najbardziej zagrożonym, dostępu do odpowiedniego zakwaterowania, opieki medycznej, edukacji, kursów językowych i pomocy psychologicznej, jak również dostępu do rynku pracy, aby zagwarantować ich skuteczną integrację;

43. wzywa Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu do ustanowienia, w szczególności przy pomocy proponowanego działu ds. przesiedleń i w ścisłej współpracy z UNHCR, organizacjami pozarządowymi i władzami lokalnymi, jasnych kryteriów dotyczących jakości przesiedleń i do monitorowania przesiedleń w celu zapewnienia wkładu w ocenę i dalszą poprawę działań związanych z przesiedleniami w państwach członkowskich;

44. podkreśla raz jeszcze rolę Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu jako podmiotu, który – dysponując stałym działem ds. przesiedleń – mógłby zwiększyć wiedzę na temat niektórych niedociągnięć w inicjatywach dotyczących przesiedleń, pomagając państwom członkowskim w rozwiązywaniu poszczególnych problemów, oraz promować lepsze praktyki;

45. wzywa do zorganizowania wspólnej debaty rocznej Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych w celu zapewnienia wkładu w rozwój programu;

*

* *

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.